

[Christmas Møller.]

Professor ved en herværende Læreanstalt, var af en saadan Karakter, at den, da den paagældende ikke kunde forsvare sig, ikke burde have fundet Sted og efter den Bedømmelse, der blev givet af den Komité, der var nedsat, heller ikke burde have været fremsat.

Jeg har den Bemærkning at gøre til det ærede Medlem Hr. Schmidt, at jeg mener, at det ærede Medlem skulde ved Lejlighed — det er muligt, det ikke kan ske under denne Finanslovbehandling — give Offentligheden i Danmark en Redegørelse for, hvorledes Kreditanstalten Væggesangs Midler tilvejebringes. Naar det ærede Medlem Hr. Schmidt fremsætter saadanne overordentlig spøgferdige Bemærkninger angaaende Spørgsmaalet om Ejendomsretten til Jorden paa begge Sider af Grænsen, var det da ikke rimeligt, at han gav Offentligheden en Redegørelse for sin Andel i dette Kredithus's Forhold og for, hvorledes de paagældende Midler tilvejebringes?

Til den højtærede Statsminister har jeg kun den Bemærkning, at jeg med Glæde konstaterer, at det virkelig lykkedes mig at faa den højtærede Statsminister til at forstaa, hvad det var mit Parti havde vedtaget angaaende Forfatningen.

Og til den højtærede Udenrigsminister dette, at det kan jo være ham ligegyldigt, hvad der er Aarsagen til, at vi rejser den Diskussion, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft og jeg har rejst. Det, der er Spørgsmaalet, og det, det er Udenrigsministerens Pligt at besvare, er, om det er rigtigt eller forkert, at Stillingen er ændret, saa maa hver udlede deraf, hvad han vil. Jeg beder om Tilladelse til et enkelt Citat. I Bemærkningerne til Lovforslaget om Sanktionerne af 1935 hedder det Spalte 2129, Tillæg A. 1935—36:

„Ifølge Pagtens Artikel 16 er Forbundsmedlemmerne i visse Tilfælde forpligtet til at træffe Foranstaltninger over for en Stat, som griber til Krig med Tilsidesættelse af Forbundsforpligtelserne, derunder navnlig til at afbryde kommerciel, finansiel og personlig Forbindelse med Borgerne i denne Stat m. m.“

Punktum. Der staar det ganske klart og tydeligt, at det er en Forpligtelse, og det, den højtærede Udenrigsminister siger nu, og det Standpunkt, han stiller sig paa, og som han siger er godkendt, er, at nu foreligger der ingen Forpligtelse af den Karakter, nu kan vi selv afgøre, hvad vi vil. Det er den Forskel mellem før og nu, som vi har

konstateret foreligger, og som det er overordentlig vigtigt, at Befolkningen her i Landet er klar over for deraf at drage de fornødne Konsekvenser.

Udenrigsministeren (P. Munch): Den paagældende Udtalelse i Motiverne er en ligefrem Gengivelse af Pagtens Indhold i Artikel 16. I den Forelæggelsestale, jeg ved den Lejlighed fremførte her i Folketinget, har jeg gjort nøje Rede for, hvorledes vi forstaaer denne Bestemmelse i Pagten, og hvorledes vi atter og atter har forfægtet vor Forstaaelse, og denne Forstaaelse er den samme som den, vi fremlægger nu. Jeg tilføjer, at den naturligvis maa anvendes efter de forskellige Situationer, man kommer til at staa over for, men selve Opfattelsen er af samme Karakter.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Brorsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Brorsen: Den højtærede Statsminister vilde gøre gældende, at der ingen Uoverensstemmelse var mellem de Udtalelser, han har fremsat her under Finanslovens første Behandling, og de Udtalelser, Udenrigsministeren har fremsat angaaende vor Handelspolitik. Jeg tror nu nok, at de fleste, der vil læse disse Udtalelser igennem, vil finde, at jeg har Ret, naar jeg siger, at der er en paafaldende Forskel, idet nemlig Udenrigsministeren argumenterer paa den Maade, at det, at vi har haft en større Handelsomsætning med Udlandet i de første 6—7 Maaneder af dette Aar paa 169 Mill. Kr., har bidraget til, at der er kommet Gang, større Gang i alt Fald, i Erhvervslivet i det hele taget, det har ikke alene gavnet Landbruget, men det har gavnet hele Erhvervslivet. Det er de Udtalelser, der fremsættes af den højtærede Udenrigsminister, og jeg maa altsaa mene, at de er i betydelig Modstrid, naar man læser Ordene i alt Fald, med det, baade den højtærede Handelsminister og den højtærede Statsminister her har udtalt. Men vi opnaar jo sjældent her i Rigsdagen at overbevise hinanden, og derfor maa man forelægge det for et andet Forum, og det er til syvende og sidst ogsaa det, der bliver Resultatet, at vi maa ud til Vælgerne. Saa tvivler jeg ikke om, at baade med Hensyn til dette Spørgsmaal og med Hensyn til adskillige andre vil de give os Ret i den Argumentation, som vi har fremført her under Finanslovens første Behandling.

Med Hensyn til det handelspolitiske